

Møntsystemet, antager jeg næsten, at Norge, som er kommet bag efter os i Møntfagen, vil seile os agterud." Jeg sigtede hermed til, at der allerede den Gang var udkommen en norsk Lov af 22de Mai 1875, ifølge hvilken det metriske System kan indføres i Norge tidligst 3 Aar efter, altsaa den 22de Mai 1878; det afhænger nærmere af den svensk-norske Konges Bestemmelse, naar det skal ske. Jeg gjentog min Forespørgsel til den nuværende Indenrigsminister, men jeg har heller ikke af ham faaet noget Svar. Jeg omtalte den norske Lov, og jeg skal i Forbindelse dermed meddele, at samme Dag, den norske Lov blev stadfæstet, aendte den svenske Rigsdag en Skrivelse om, saa snart det kunde ske, at faae indført det metriske System for Maal og Vægt fælles for Brødrigerne og for Danmark. Man ser deraf, at man i Sverige har ønsket, at de tre nordiske Riger omtrent samtidigt skulde antage dette System, og det viser sig ogsaa, at den svensk-norske Konge den 2den Juli 1875 gav sin Udenrigsminister det Hverv at undersøge, paa hvilket Punkt denne Sag stod i Danmark. Den svenske Udenrigsminister fik den Oplysning af den danske Indenrigsminister, at han vel hidtil havde ment, at Spørgsmaalet om det metriske Systems Indførelse kunde hvile indtil videre, men at han nu, efter at have erfareet, at Forslag om Reformens Gjennemførelse var paa Bane faaet i Sverig som i Norge, naaen havde taget Sagen under Behandling. — Jeg vender nu tilbage til Danmark for at se, hvorledes det her er gaet med Sagens videre Behandling, og vi vilde da se, at den atter leilighedsvis er kommen frem. Den 17de Januar 1876 —, mærkverdiggvis 3-Marsdagen efter, at den tidligere Indenrigsminister havde sendt sin Skrivelse til Finansudvalget — afgav Statsrevisionsudvalget sin Betænkning, hvori det mindede om, at „den paatænkte Anstæffelse, nemlig af Mønstertyperne, „skulde forberede et vigtigt Lovforslag, hvis Forelæggelse allerede for Rigsdagen 1873—74 var stillet i Udsigt af Regjeringen“, og da den begjærede Sum med stor Beredvillighed var blevet tilstaaet fra Representationens Side, „saa turde det vistnok ventes, at Regjeringen i en nærmere Fremtid vilde foretage Skridt til Sagens Gjennemførelse.“ Denne Udtalelse findes i Tilleg B til Tidenden Sp. 26. Den 20de Januar 1876 yttrede Ordføreren (Bajer) ved Sagens 1ste Behandling: „Man udtaler derfor det Ønske, at det maa være den høie Regjering og navnlig Indenrigsministeren magtpaaliggende at fremme denne Sag“; men

heller ikke denne Gang var man saa heldig at faae noget Svar fra Indenrigsministeren. Smidertid har jeg dog den Ero, at Ministeren har handlet, og i saa Henseende skal jeg erkjende, at Handling er bedre end Ord. Maa ske er Indenrigsministeren bleven mindet om Sagen ved den Forespørgsel, der blev rettet til ham fra Sverige, thi der foreligger en Skrivelse fra Udenrigsministeren af 15de Februar 1876 til den svenske Minister i Kjøbenhavn, hvori det blev meddelt ham, at den danske Regjering havde i Sinde saa vidt muligt at fremme Indførelsen i Danmark af det metriske System for Maal og Vægt, hvorom Forhandling er fandt Sted i vedkommende Ministerier, men at Lovforslaget ikke kunde forelægges den da forsamlede danske Rigsdag. Jeg har nu ganske kortelig meddelt denne Sags Gang her i Thinget, og derved altsaa med det Samme gjort opmærksom paa Regjeringens og min egen Stilling til Sagen. Jeg tror ikke, det er muligt i længere Tid at holde dette Lovemne borte, da det jo er en Sag, som er indført saa godt som i hele den civiliserede Verden. I Sverrig kan Loven udgaa naarjomhelst, da den svenske Rigsdag allerede for længere Tid siden har vedtaget alt Fornødent i den Henseende; i Norge er Loven færdig, og i England, hvor man ellers altid er meget konservativ, har man dog paatenkt Systemets Indførelse. Jeg vil ikke tale om Holland, Belgien, Spanien, Portugal, Italien, Østerrig, Schweiz, Grækenland, ja endog Tyrkiet, og naar vi ville se over til den anden Verdensdel, ville vi finde, at Systemet er tilladt i de nordamerikanske Fristater, og at det er indført i flere sydamerikanske Stater. Selv om man altsaa er nok saa stærk en Modstander af denne Sag, vil jeg dog pege hen paa den internationale Side, den har, og spørge, om man tror det er muligt i Længden at modsætte sig den? Jeg tror, at det vil gaa hermed ligesom med Moderne; lige saa lidt som vi vilde have kunnet vedligeholde vore Forfædres Moder at gaa med Knæbuser og pudret Haar, lige saa lidt vilde vi i Længden kunne modsætte os det metriske Systems Indførelse. Er Forholdet imidlertid dette, forekommer det mig, at den rigtigste Stilling, man kan indtage til dette Lovforslag, er at undgaa enhver stærk Udtalelse imod dets Vedtagelse, selv om man finder det nok saa urigtigt at vedtage det i dette Dieblit. Derimod skal man give Befolkningen Leilighed til at se, hvorledes Sagen hænger sammen, og det er da min Ero, at det — om end langsomt, thi vi pleie jo aldrig at forhaste os her til Lands — vil gaa op for Be-